

A Fővárosi Ítéltábla a Temesvári Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Temesvári Zoltán ügyvéd) által képviselt **felperesi** Zártkörűen Működő Részvénytársaság (**felperes címe**) alatti felperesnek a Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda (**I. r. alperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Horváth Dóra ügyvéd és dr. Faragó János ügyvéd) által képviselt **I. rendű alperesi** Korlátolt Felelősségű Társaság "va." (**I. rendű alperes címe**.) I. rendű és az **II. rendű alperesi** Korlátolt Felelősségű Társaság **II. rendű alperes címe**.) II. rendű alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. június 19-én kelt 74.G..../2015/95. számú ítélete ellen a **felperes** által benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

#### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alpereseknek személyenként 700.000 (hétszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

#### I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás lényege szerint I. r. alperes, mint megrendelő és az ..... Kft., mint Vállalkozó között 2004. október 28-án fővállalkozási szerződés jött létre a ..... szám alatti ..., ... és ... helyrajzi számú ingatlanokon megvalósítandó iroda, bevásárló és szórakoztató központ teljes körű kivitelezésére.

Az ..... Kft., mint megrendelő az **É.-Ü. Kft.**-vel kötött fővállalkozási szerződést a fent körülírt épület, valamint a kapcsolódó út-, parkoló- és közműhálózat teljes körű kivitelezésére. Az **É.-Ü. Kft.**, mint megrendelő a **M... Zrt.**-vel kötött generálkivitelezői megállapodást 2005. június 5-én a fent körülírt épület kivitelezésére.

2005. június 28-án az ..... Kft. és az **É.-Ü. Kft.** között engedményezési szerződés jött létre és egy többoldalú ügyvédi letéti szerződés is megkötésre került, mely alapján az ..... Kft. az I. r. alperessel kötött fővállalkozási szerződés alapján őt illető vállalkozói díjból meghatározott összeget az **É.-Ü. Kft.**-re engedményezett. Az ..... Kft. a vállalkozói díjat ügyvédi letétbe történő utalással volt köteles megfizetni, továbbá a **É.-Ü. Kft.**-t megillető követelésből a **M... Zrt.**-t illető hányad kizárólag a **M... Zrt.** részére vagy rendelkezése szerint kerülhetett kifizetésre. Egy 2007. február 22-i jegyzőkönyvben az ..... Kft. elismerte, hogy a **M... Zrt.** 219.397.961 forint plusz áfa értékben végzett olyan munkákat, amelyeket az **É.-Ü. Kft.**-vel kötött vállalkozási szerződése nem tartalmazott.

Az ..... Kft. 2009. július 1-jén felszámolás alá került, 2015. október 16-án törölték a cégnyilvántartásból. A **M... Zrt.** 2009. február 17-én került felszámolás alá, az ..... Kft. felszámolási eljárásában 263.275.553 forintos tőkekövetelést, mint hitelezői igényt jelentett be. A **M... Zrt.** jogalap nélküli gazdagodás megtérítése iránti igényként 330.655.639 forintos követelést jelentett be

a I. r. alperes végelszámolási eljárásában, továbbá a követelését érvényesítette keresettel, hivatkozva arra, a **M...** Zrt. által létrehozott értékkel az I. r. alperes gazdagodott. A **M...** Zrt. felszámolója ezt a követelést, illetve az ..... Kft.-vel szembeni 263.866.530 Ft összegű követelést is értékesítette, a felperesi jogelőd **J...** Kft. nyilvános pályázaton a követeléseket megvásárolta.

2011. december 23-án az I. r. alperes, mint eladó és II. r. alperes jogelődje a II. rendű alperes neve, mint vevő között a ..... szám alatti, ... helyrajzi számú, 3447 m<sup>2</sup> területű ingatlanra adásvételi szerződés jött létre. Az I. r. alperes tulajdona törlésre került és tulajdonosként 2014. október 7-i határozattal a II. r. alperes jogelődje került bejegyzésre. A 2014. november 28-i állapot szerint a ... és ... helyrajzi számú, természetben a ..... szám alatti ingatlanok tulajdonosa .... Megyei Jogú Város Önkormányzata.

Az I. r. alperes 2012. június 1-től áll végelszámolás alatt, a **M...** Zrt. 2013. április 7-én élt hitelezői igénybejelentéssel 330.655.639 forint összegben, jogalap nélküli gazdagodás címén. A **J...** Kft. 2014. október 31-i dátummal 380.928,11 EUR tőkekövetelést jelentett be.

A **M...** Zrt. által I. r. alperessel szemben indított perben a Fővárosi Törvényszék a 2013. szeptember 10-én kelt 3.G..../2013/8. számú ítéletével a keresetet elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárás során 16.Gf..../2013/14. számú végzésével megállapította, hogy felperesi jogutódként a **J...** Szolgáltató Kft. perbe lépett, majd a 25. sorszámú végzésében a felperes jogutódlását állapította meg és a **J...** Szolgáltató Kft.-t elbocsátotta a perből, a 2016. május 25-én kelt 26. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az ítélet a Ctv. 106.§ (1) bekezdésére utalva rögzítette, hogy a cég hitelezői követeléseiket a végelszámolás megindításának közzétételét követő 40 napon belül jelenthetik be, a bejelentés akkor is szükséges, ha a céggel szemben a követeléssel kapcsolatban hatósági vagy bírósági eljárás van folyamatban. A bejelentés elmulasztása vagy késedelmes teljesítése nem jár jogvesztéssel, de a zárómérleg és a vagyonfelosztási javaslat elfogadását követően hitelezői igényt már csak a megszűnt cég tartozásaiért történő helytállásra vonatkozó szabályok szerint lehet érvényesíteni. Az elsőfokú ítélet tartalmazta, a felperes nem tudta igazolni, hogy hitelezői igényét a vagyonfelosztási javaslat és a zárómérleg elfogadása előtt jelentette volna be. A hitelező ezt követően a céggel szemben nem érvényesíthet követelést.

A Kúria Gfv.VII..../2016/13. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Jelen pert még a **J...** Kft. indította, kérte I. r. alperes kötelezését 380.928,11 EUR vállalkozói díj, 263.866.531 Ft jogalap nélküli gazdagodás címén járó összeg megfizetésére. Ezen túlmenően kérte annak megállapítását, hogy az I. r. alperes, mint eladó, a II. r. alperes, mint vevő között a ..... szám alatti, ..., ... és ... hrsz. alatt felvett ingatlan átruházására létrejött 2011. december 30-ai szerződés vele szemben hatálytalan és kötelezze a bíróság II. r. alperest a felperes követelésének ingatlanból való kielégítésének türése.

A felperes a 2015. június 1-jén kelt, 2016. január 31-én módosított kiegészített engedményezési szerződés alapján a **J...** Kft. jogutódja.

A Fővárosi Törvényszék a 32.G..../2015/14-II, illetve a 74.G..../2015/73-I. számú végzésével a pert megszüntette a felperesnek I. r. alperessel szemben 380.928,11 EUR megfizetésére vonatkozó kereseti kérelme tekintetében. A Fővárosi Ítéltábla a 16.Gpkf..../2018/3. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék végzését helybenhagyta.

A felperes a jogalap nélküli gazdagodás megtérítésére irányuló kereseti kérelmét 242.065.283 forintra leszállította. A Fővárosi Törvényszék a 74.G..../2015/43. számú végzésével az I. r. alperessel szemben ezen, jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában a pert megszüntette. A Fővárosi Ítéltábla a 16.Gpkf...../2017/2. számú végzésével a 43. sorszámu - az 50. sorszámu végzéssel kijavított - végzést helybenhagyta.

Felperes fennmaradt kereseti kérelme szerint kérte annak megállapítását, hogy az I. r. alperes, mint eladó és a II. r. alperes, mint vevő között ..... alatti, ..., ... és ... helyrajzi számú ingatlan átruházására 2011. december 30-án létrejött adásvételi szerződés felperessel szemben hatálytalan. Kérte kötelezni II. r. alperest a felperes követelése ingatlanból való kielégítésének tűrésére és alperesek perkoltségben való marasztalását. A felperes hivatkozott az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 203. § (1) bekezdésére, alperesek rosszhiszeműségére, az 1040/2004. számú gazdasági elvi határozatra, valamint arra, a jogalap nélküli gazdagodás iránti kereseti kérelem kapcsán történő permegszüntetés esetén sem mellőzhető az I. r. alperessel szembeni igény vizsgálata. A felperes részletesen taglalta az előzményi tényállást, a szerződéses láncolatot, utalt arra, követelése nem ítélt dolog, I. r. alperes jogalap nélkül gazdagodott az elvégzett munka értékével.

Alperesek a kereseti kérelem elutasítását, felperes perkoltségben marasztalását kérték, osztva felperes álláspontját, mely szerint az igény állapotába kell kerülnie a hitelező adóssal szembeni követelésének a Ptk. 203. §-a alapján. Jogerős döntés született, hogy ilyen felperesi igény nincsen I. r. alperessel szemben, tény, alperesek mint kapcsolt vállalkozások közt ingatlan átruházás történt, az UniCredit cégcsoportnak több mint 50 vállalkozása volt, melynek leépítése keretében történtek a döntések. Az adásvételi szerződés alperesek között kötött, de arra nézve sem rosszhiszeműség, sem ingyenes előny származása nem áll fenn. Felperes nem bizonyította, hogy bármilyen követelése volna I. r. alperessel szemben, a szerződés 2011. december 23-án jött létre, felperes az igényét 2013. áprilisában jelentette be. A szerződéskötéskor felperesi követelésről alpereseknek tudomása nem volt, nem irányulhatott a szerződés a felperes kielégítési alapjának elvonására, a rosszhiszeműség kizárt, az ingatlan elidegenítése vételár ellenében történt. A szerződéskötéskor felperesnek semmilyen követelése nem volt I. r. alperessel szemben.

Vállalkozói díj követelésre nem hivatkozhat felperes, az a jelen pernek nem tárgya és ebben a körben permegszüntető végzés született, a jogalap nélküli gazdagodás kapcsán is ez a helyzet. Utaltak arra is, az előzményi perben a 330.655.639 forint összegű követelés két részből állt, 67.380.086 Ft jogalap nélküli gazdagodás iránti követelés, illetve a jelen perben korábban érvényesíteni kívánt 263.275.553 forint összegű követelés. Az előzményi perben jogerősen megállapításra került, hogy a 2013. április 11-én felperesi jogelőd által benyújtott 330.655.639 Ft összegű követelés a Ctv. 106. § (1) bekezdése alapján elkesettség okán I. r. alperessel szemben nem érvényesíthető, a felperesi jogelőd a 380.928,11 EUR összegű követelést jóval később, 2014. november 17-én jelentette be.

A Fővárosi Törvényszék a 2018. június 19-én kelt 74.G..../2015/95. számú ítéletével a felperes alperesekkel szembeni kereseti kérelmeit elutasította. Kötelezte a felperest az alpereseknek személyenként 1.800.000 Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 203. §-a felhívása után rögzítette, a kereseti kérelmet az adásvételi szerződéssel összevetve megállapítható, hogy a szerződés a ... helyrajzi számú ingatlanra vonatkozik, így a ... és ... helyrajzi számú ingatlanok átruházására vonatkozó adásvételi szerződés hatálytalanságának megállapítására irányuló kereset a szerződés tartalmánál fogva elutasítandó volt. A ... helyrajzi számú ingatlanra vonatkozó szerződés kapcsán az elsőfokú bíróság az EBH2004.1040. számú jogesetre hivatkozva rögzítette, a jogszerzővel szembeni fellépéshez a

hitelező és az adós közti jogviszonyból származó kötelezettségnek az igény állapotába kell kerülnie, azaz bírói úton kikényszeríthetőnek kell lennie. A felperes az I. r. alperessel szemben jogalap nélküli gazdagodásra hivatkozott, azonban ezen igény tekintetében egyrészt felperesi jogelőd peres eljárást kezdeményezett, melyben igénye jogerősen elutasításra került, jelen peres eljárásban pedig a marasztalás iránti kereseti kérelem vonatkozásában a per jogerősen megszüntetésre került. A felperes bírói felhívást kapott annak bizonyítására, van-e olyan követelése I. r. alperessel szemben, mely az igény állapotába került és bírói úton kikényszeríthető, a felperes ezt bizonyítani nem tudta. Az eredetileg előterjesztett, vállalkozói díj iránti kereseti kérelem tekintetében is jogerős permegszüntető végzés született. A jogalap nélküli gazdagodás iránti igény jogerősen elutasított igény, így kizárt e körben bizonyítás lefolytatása a II. r. alperessel szembeni igény alátámasztására. A felperes által indítványozott bizonyítás lefolytatását mellőzte. A perköltségről a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján, valamint az IM rendelet 3. § (2) bekezdése a-b-c) pontja, illetve a 3. § (6) bekezdése alkalmazásával döntött, figyelemmel arra is, hogy az elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányos legyen a díj, I-II. r. alperesek jogi képviselője a tárgyalásokon megjelent, szóbeli, írásbeli nyilatkozatokat tett, részletesen reagált a felperesi előadásra.

Az ítélet ellen felperes fellebbezett, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 252.§ (2) bekezdésére hivatkozva. Előadta, a jelen eljárásban a fennmaradt kereseti kérelem tekintetében kellett eljárni, mely a támadott adásvételi szerződés hatálytalanságának megállapítása és II. r. alperes tűrésre kötelezése iránt folyt. Nem volt vitás, hogy a tűrésre kötelezés iránti igény kapcsán szükséges a követelésnek az igény állapotába kerülése, felperesi álláspont szerint ehhez a bíróságnak le kellett volna folytatnia a bizonyítást, tekintettel arra, döntésében meg kell határoznia a konkrétösszegezésre is, amelynek erejéig a tűrésre kötelezést elrendeli, ha a kereseti kérelemnek helyt adó határozat születik. Az igény vizsgálata I. r. alperessel szemben a permegszüntetése esetén sem mellőzhető.

A felek a kereseti kérelem érvényesíthetőségével, a bizonyítás lefolytatásával kapcsolatban több beadványban terjesztettek elő nyilatkozatot. Az elsőfokú bíróság a 2017. november 14-i tárgyaláson arra hívta fel a felperest, hogy a II. r. alperessel szemben tűrésre kötelezés iránti igény elbírálásához kapcsolódóan adja elő I. r. alperessel szembeni jogalap nélküli gazdagodás megtérítése jogcímén a 242.065.283 Ft megfizetésére irányuló követelése jogalapját, illetve a követelésnek az igény állapotába kerüléséhez szükséges indokait. A felperes 10., 14. számon beterjesztett irataiban rögzítette, hogy szükséges és indokolt a bíróságnak a fedezetelvonó szerződést vizsgálnia. A 2018. május 8-i tárgyaláson az elsőfokú bíróság felhívta felperest, hogy az I., II. r. alperes által tárgyaláson előadottakra, illetve a 2018. május 8-ai beadványokra nyolc napon belül mellőzés terhével reagáljon. Utóbbi határideje 2018. június 19. napja lett volna, mivel a jegyzőkönyv június 11-én került felpereshez. A tárgyalást megelőzően felperes kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását, a tárgyaláson nem tudott jelen lenni. Beadványának a határidő utolsó napján történő postára adását joghatályosan előterjesztettnek kell tekinteni, azt az elsőfokú bíróságnak be kellett volna várnia, ennek ellenére a felperes nyilatkozatát nem várta be, a tárgyalást berekesztette. A felperesi igény tisztázását az elsőfokú bíróság elmulasztotta, noha azt alperesek félreértelmezték, de a bíróság is. Az elsőfokú bíróság a 2018. június 19-i tárgyaláson ítéletet hozott, nem jogszabályszerűen járt el, a felperes nyilatkozatát nem várta be, a Pp. 145.§ (2) bekezdését megsértette. A tárgyalást újból megnyithatta volna, de nem tette meg, lényeges szabálysértés miatt a tárgyalás megismétlése, kiegészítése szükséges. A jogalap nélküli gazdagodással kapcsolatos igény vizsgálendő. Az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§ (1) bekezdésében írt kötelezettségét is hiányosan teljesítette, az ítélet nem helytálló logikai, jogi következtetéseket tartalmaz, így új eljárás előírása szükséges, ezért indokolt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése.

Alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperes másodfokú

perköltésben marasztalását kérték. Előadták, felperesnek nem áll fenn alperesekkel szemben érvényesíthető követelése, a felperes elsődlegesen jogalap nélküli gazdagodás jogcímén kérte I. r. alperes marasztalását, másodlagosan az adásvételi szerződés relatív hatálytalanságának megállapítását, a II. r. alperes tűrésre kötelezését kérte. A felperes a 380.928,11 EUR követelésétől már a legelső tárgyaláson elállt, e tekintetben a per megszüntetésre került. Egy elírást utólag kijavított bíróság, a felperes fellebbezett, a Fővárosi Ítéltábla a kijavító végzést helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság a fennmaradt 242.065.283 forint összegű kérelem, illetve a hatálytalanság megállapítása iránti kérelem elkülönítéséről határozott, a 242.065.283 forint összegű kereseti kérelem tekintetében a pert 43. sorszám alatt megszüntette, mely végzés a Fővárosi Ítéltábla végzése alapján helybenhagyása került. Ettől kezdődően a relatív hatálytalanság és a tűrésre kötelezés tárgyában folyt tovább a per.

E kereseti kérelem érvényesítésének feltétele lett volna, hogy felperesnek fennálljon olyan követelése, melyre tekintettel felmerülhetne alperesek marasztalása, illetve vizsgálható lenne a relatív hatálytalanság, a tűrésre kötelezés. Felperesnek ezért igazolnia kellett volna, hogy fennáll bármilyen, igény állapotába jutott követelése, ezt nem tette meg. A Kúria az előzményi perben már megállapította az igény megalapozatlanságát a Gfv.VII..../2016/13. számú ítéletében.

Alperesek rögzítették, nem a bíróság, hanem a felperes feladata lett volna igazolni bármely érvényesíthető követelése fennálltát, felperes valótlannul állítja azt is, hogy csak 2018. június 11-én szerzett tudomást a 2018. május 3-ai alperesi beadványról, mivel azt alperes jogi képviselője már 2018. május 7-én megküldte e-mailben. Felperes maga is tisztában volt azzal, hogy az elsőfokú eljárás több mint három éve tart, és az elsőfokú bíróság várhatóan ítéletet hoz, a jóhiszemű pervittel összeegyeztethetetlen, hogy felperes utolsó beadványát a határozathozatal napján adta postára és a tárgyaláson meg sem jelent. Ezért a határozathozatal során nem volt köteles az elsőfokú bíróság figyelembe venni a beadványt, az egyébként semmilyen új elemet nem tartalmazott, annak a per kimenetelére egyébként sem lett volna semmilyen hatása.

Pótlólag megküldték másolatban a felperesnek küldött 2018. május 7-i e-mailt.

A Fővárosi Ítéltábla a 2019. március 5-én kelt 16.Gf..../2018/5. számú végzésével megállapította, hogy a **H..... Korlátolt Felelősségű Társaság (.....)** korábbi II. rendű alperes jogutódja az **II. rendű alperesi Korlátolt Felelősségű Társaság II. rendű alperes** címe.), mely társaság a II. rendű alperes jogutódként a perbe belépett.

A Kúria a 2019. június 27-én kelt Gf.VII...../2019/3. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla végzését helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelmek korlátai között bírálta felül és a fellebbezést az alábbiakra tekintettel megalapozatlannak találta.

A Pp. 252. § (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - végzéssel hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése. A (3) bekezdés értelmében az ítélet hatályon kívül helyezését alapozhatja meg a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű megismétlésének vagy kiegészítésének szükségessége is.

A Fővárosi Ítéltábla az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése nem indokolt, figyelemmel az 1/2014.(VI.30.) PK. véleményben írtakra is, annak feltételei nem állnak fenn. Alapvetően osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú

bíróság álláspontját abban a tekintetben, hogy az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 203. § (1) bekezdésében foglalt feltételek nem állnak fenn. Ezen jogszabályi rendelkezés szerint az a szerződés, amellyel harmadik személy igényének kielégítési alapját részben vagy egészben elvonták, e harmadik személy irányában hatálytalan, ha a másik fél rosszhiszemű volt, vagy reá nézve a szerződésből ingyenes előny származott. Vizsgálandó volt, van-e felperesnek olyan I. rendű alperessel szembeni követelése, igénye, amelynek a fedezetét a 2011. december 30-án létrejött adásvételi szerződés elvonta volna. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, felperesnek nincs I. rendű alperessel szemben olyan követelése, mely az igény állapotába került volna és bírói úton kikényszeríthető lenne. A Fővárosi Ítéltábla utal a 16.Gf...../2013/26. számú ítéletében írt megállapításokra, arra, a 2006. évi V. törvény 106. § (1) bekezdése folytán a végelszámolás alá került cég hitelezői követeléseiket a végelszámolás megindításának közzétételét követő 40 napon belül jelenthetik be a végelszámolónak. A bejelentés akkor is szükséges, ha a céggel szemben a követeléssel kapcsolatban hatósági vagy bírósági eljárás van folyamatban. A bejelentés elmulasztása vagy késedelmes teljesítése nem jár jogvesztéssel, de a zárómérleg és a vagyonfelosztási határozat elfogadását követően hitelezői igényt már csak a megszűnt cég tartozásaiért történő helytállásra vonatkozó szabályok szerint lehet érvényesíteni. A felperes a végelszámolás alatt álló I. rendű alperessel szembeni az igénybejelentéseit csak a tevékenység lezáró beszámoló, zárómérleg, vagyonfelosztási javaslat 2013. április 8-ai elfogadását követően tette meg. A késedelemből következően az I. rendű alperessel szemben semmilyen anyagi jogi igény már nem érvényesíthető, tekintet nélkül arra, hogy korábban állt-e fenn, és milyen jogcímen követelése a felperesnek az I. rendű alperessel szemben. Felperes az érvényesíthető igénye bizonyítottsága sikertelenségének jogkövetkezményét a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján viselni tartozik. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján helytállóan mellőzte a per eldöntése szempontjából szükségtelen bizonyítást.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította azt is, az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem követett el. Tény, hogy az elsőfokú bíróság a 2018. május 8-i tárgyaláson hívta fel a felperest, hogy az alperesek által a tárgyaláson előadottakra, illetve a 2018. május 3-i beadványokra 8 napon belül mellőzés terhével reagáljon, a felhívás határideje pedig 2018. június 19-én járt le, a jegyzőkönyv június 11-i felperesi átvételére figyelemmel. Az elsőfokú bíróság 2018. június 19-én ítéletet is hozott, de az elsőfokú bíróságnak figyelemmel kellett lennie a per ésszerű befejezésének a Pp. 2. § (2) bekezdésében írt követelményére is, továbbá terhelte a jóhiszemű joggyakorlás követelményével ellentétes, így a per elhúzására irányuló magatartás megakadályozásának Pp. 8. § (2) bekezdésébe foglalt kötelezettsége is. A felperes ugyanakkor nem járt el a jóhiszemű pervitel követelményének megfelelően, amikor nem adta fel postán, vagy nem küldte el faxon a nyilatkozatát - korábban így járt el - a felhívás kézhezvételét követő rövid időn belül, hanem lényegileg olyan időben adta postára a beadványát, amikor valószínűsíthető volt, hogy az a tárgyalásig az elsőfokú bírósághoz bizonyosan nem érkezhetsen meg. Tekintettel kell lenni arra is, hogy egyébként alperesek - igazoltan - már 2018. május 7-én e-mailben megküldték felperesi jogi képviselő részére a 2018. május 3-ai alperesi beadványt. Ezen túlmenően a 2018. június 19-i felperesi nyilatkozat jórészt a felperesi korábbi előadás megismétlése, illetve összefoglalása volt.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns tényállást feltárta, döntését a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően indokolta. Helytállóan utalt arra is, tekintettel arra, hogy a felperesnek az I. rendű alperessel szemben bírósági úton kikényszeríthető, érvényesíthető igénye nem áll fent, szükségtelen volt a további bizonyítás a II. rendű alperessel szembeni tüzésre kötelezés iránti kereseti kérelem körében. Az elsőfokú bíróság tehát a Pp. 221. §-ának rendelkezéseit sem sértette meg, mint ahogy a Pp. 145. § (2)-(3) bekezdésnek sérelme sem merül fel. Az elsőfokú bíróság a tárgyalás berekesztésére az alperesek 2018. június 19-i tárgyaláson jelen volt jogi

képviselőjét figyelmeztette, nem mutatkozott szükségesnek valamely kérdés további megtárgyalása.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése és a Pp. 239. §-a alkalmazásával kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest alperesek javára a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése, 4/A. §-a figyelembevételével.

Budapest, 2019. október 9.

Dr. Rutkai Éva s.k.  
a tanács elnöke

. Molnár József s.k.  
előadó bíró

Dr. Kolozs Balázs s.k.  
bíró